

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 13. marts 2013
Enhed: Sundhedsjura og læ-
gemiddelpolitik
Sagsbeh.: SUMMSB
Sags nr.: 1011098
Dok nr.: 1165869

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 25. februar 2013 stillet følgende spørgsmål 34 (L 125) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Liselott Blixt (DF).

Spørgsmål 34:

”Hvorfor lytter ministeren ikke, når lægefaglige eksperter på området mener, at lovforslaget burde droppes?”

Svar:

Jeg går ud fra, at der med spørgsmålet henvises til, at bl.a. Dansk Dermatologisk Selskab i selskabets høringssvar bl.a. har anført, at branchen efter selskabets opfattelse ikke selv kan varetage opgaven med at registrere tatovører, at det er en opgave, som kræver en stærk central myndighed, særlig Sundhedsstyrelsen, og at selskabet derfor mener, at der bør arbejdes videre med en obligatorisk registreringsordning.

Der er fordele og ulemper ved de forskellige ordninger.

Fordelene ved en obligatorisk statslig styret registreringsordning er bl.a., at enhver, som ønsker at udføre tatoveringer, skal registrere sig hos Sundhedsstyrelsen, hvorved der sikres en identifikation af, hvem der tatoverer. Desuden vil registreringen sikre, at de registrerede får en lovbestemt eneret til at udføre tatoveringer, ligesom Sundhedsstyrelsen vil få en lovbestemt adgang og forpligtelse til at føre tilsyn med de sundhedsfaglige forhold i tatovørvirksomhederne.

Ulemperne ved en autorisationsordning/obligatorisk statslig styret registreringsordning er bl.a., at autorisationsordninger på sundhedsområdet normalt er forbeholdt veluddannede grupper med videregående eller mellemlange uddannelser hver med ansvarsfulde opgaver inden for sundhedsvæsenet – i en del konkrete situationer med varetagelse af kritiske funktioner i forhold til alvorligt syge patienter. Som eksempler kan nævnes læger, tandlæger, sygeplejersker, jordemødre og social- og sundhedsassistenter. Hvis der etableres en autorisationsordning for en gruppe erhvervsudøvere som tatovørerne, hvis faglige baggrund typisk vil være et kortvarigt kursus, vil de normale kriterier ved vurderingen af etablering af autorisationsordninger ikke blive fulgt.

Ved at indføre en obligatorisk statslig styret ordning sker der en indgriben af stor intensitet i en aktuell råden af erhvervsudøvelse, hvorfor der vil være tale om ekspropriation. Dette kan dog undgås, såfremt der indføres en overgangsordning således, at personer der aktuelt ernærer sig som tatovører fx får omkring 10 år til at indrette sig på de nye regler. Loven vil dog således først kunne få virkning efter udgangen af en sådan overgangsordning.

Herudover vil en obligatorisk ordning støde på udfordringer og i nogle tilfælde være uigennemførlig i forhold til EU-retten særligt ift. direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og EU's Servicedirektiv. Det gælder fx udenlandske tatovører, der midlertidigt tatoverer her i landet.

Desuden kan det anføres, at Sundhedsstyrelsen i dag fører tilsyn med sundhedsfaglig virksomhed, men at styrelsen ikke har de nødvendige kompetencer til at vurdere, hvad god tatovørpraksis (som ikke anses for at være sundhedsfaglig virksomhed) indebærer. Endelig vil en autorisationsordning / obligatorisk statslig styret registreringsordning medføre krav om tilførsel af ikke ubetydelige ekstra økonomiske ressourcer.

Fordelene ved en frivillig brancheadministreret registreringsordning er bl.a., at tatovørbranchen bliver involveret og ansvarliggjort. Det er ministeriets opfattelse, at tatovørbranchen selv er den mest kompetente til – og har en egeninteresse i – at vurdere, hvilke krav der bedst beskytter forbrugerne mod risici ifm. tatoveringer og til selv at administrere ordningen.

Herudover vil en frivillig brancheadministreret ordning ikke være uden statslig involvering. Således skal Sundhedsstyrelsen i fastsætte de nærmere regler for ordningen, herunder om etablering af et brancheadministreret klageorgan. Desuden skal styrelsen ud fra fastsatte regler godkende de brancheforeninger, som ønsker at kunne registrere tatovører, herunder godkende brancheforeningernes retningslinjer for uddannelse af tatovører og for god tatovørpraksis. Desuden vil forbrugerne få information om, hvilke tatovører der er registrerede og dermed kunne vælge tatovør – og hermed også hvilke sundhedsrisici de udsættes for – på oplyst grundlag. Endelig vil en frivillig brancheadministreret ordning svare til, hvad der kendes i dag som RAB-ordningen, dvs. registreringsordningen for alternative behandlere.

Sundhedsstyrelsen har i en undersøgelse af 9. december 2011 oplyst, at det er Sundhedsstyrelsens opfattelse, at det – også set i forhold til de mange tatoveringer der foretages - drejer sig om meget få skader, og at der mest er tale om banale infektioner, der hurtigt lader sig behandle og let vil kunne forebygges. Herudover har styrelsen oplyst, at det hovedsageligt er indholdet i tatoveringsfarverne, der er skyld i de alvorlige skader med betændelse og allergiske reaktioner, som man med jævne mellemrum hører om i medierne. En mere omfattende regulering af erhvervet vil næppe stå mål med de trods alt begrænsede sundhedsmæssige risici, der synes at være ved tatovering, så længe almindelige hygiejneregler overholdes, og så længe der ikke anvendes sundhedsskadelige farvestoffer.

Ulemperne ved en frivillig brancheadministreret registreringsordning er, at ikke alle tatovører bliver registreret, at det er muligt at tatovere, selvom man ikke er registreret, og at der ikke indføres et egentligt statsligt tilsyn fra Sundhedsstyrelsens side.

Alt i alt har jeg vurderet, at fordelene ved en frivillig brancheadministreret ordning vejer tungest. Hermed tages første skridt på et område, som indtil nu har været ureguleret. I forbindelse med evalueringen om tre år, vil det være muligt at vurdere, om en frivillig ordning til fulde lever op til formålet.

Med venlig hilsen

Astrid Krag / Mie Saabye